

Ærede fuglekonge, formand og Skydebrødre

Talen for Danmark – landet vi kalder vores hjem. Et lille land på verdenskortet, men et land med en uendelig stor plads i vores hjerter.

Når vi ser ud over Danmark, ser vi et land præget af kontraster. Fra det milde, bakkede øhav til den barske, vindblæste kystlinje. Vi ser bølgende kornmarker, der gyldner i sensommeren, og dybe, stille skove. Vi ser et land, hvor historien hvisker i de gamle brosten, og hvor nutiden bruser i de moderne metropoler. Vores land er formet af århundreders flid, mod og fællesskab. Vi er et folk, der altid har kigget ud mod horisonten, og som har fundet vores styrke i havet, der omgiver os. Vi er forskånet for de store naturkatastrofer men tiden ændrer sig. Vi har haft jordskælv – dog ikke med de store skader som vi ser andre steder på kloden. For bare 10 dage siden kom der ny varmere rekord. Måske Shu-bi-duas ”Costa Kalundborg” alligevel ikke er så langt væk?

Men når vi hylder Danmark, kan og må vi ikke glemme, at vi er en del af noget større. For vores rige strækker sig langt ud over det danske fastland. I rigsfællesskabet med Færøerne og Grønland står vi sammen. Fra de majestætiske fjelde og det brusende Atlanterhav i vest til den mægtige, storslåede indlandsis i nord. Gennem historien, kulturen og menneskene er vi forbundet på tværs af enorme afstande. Det er et unikt fællesskab, der minder os om, at vi er hinandens forudsætninger. Vores forskelligheder er ikke en hindring, men vores største styrke. De giver os perspektiv, dybde og en rigdom af traditioner.

Det, der for alvor binder os sammen – uanset om man bor i Roskilde, i Nuuk eller i Tórshavn – er vores værdier. Vi deler en dyb kærlighed til friheden. Vi deler en grundlæggende tro på, at vi løfter os bedst i flok. Vi har tradition for at passe på hinanden, for at række en hånd ud, og for at værne om det tillidssamfund, vi har bygget op igennem generationer. Vores demokratiske sindelag, vores lighedstanke og vores kulturarv er det fundament, vi står på. Det er blevet udfordret fra det store udland. Det er ikke alle der forstår det der

”Rigsfællesskab”. Vi forstår det og vi værner om det. Det store stykke is højt mod nord blev pludselig meget interessant. Vi har måske ikke opført lige pænt altid i de nordlige egne men over de sidste 30-40 år har vi da fået rettet lidt op på det. Lad os bare slå det fast – Grønland er med i et fællesskab men derudover så er Grønland grønlændernes men hvis det endelig kommer dertil, så vil vi også beskytte det.

Selv i en omskiftelig verden, hvor nye udfordringer konstant melder sig, står vi stærkt, fordi vi ved, hvor vi hører til. Vi står på skuldrene af dem, der kom før os, og vi former fremtiden for dem, der kommer efter. Lad os værne om den danske natur og kultur, der omgiver os. Lad os passe på vores byer, vores lokalsamfund og ikke mindst hinanden. Og lad os altid huske at fejre det land og det rige, vi er så heldige at være en del af.

Vi har haft valg til Folketinget. Det var med kort varsel men det tog jo meget lang tid bagefter. I mange år har jeg hørt, at der skal flere kvinder i politik. Det er jeg enig i men nu tror jeg måske også vi er der. Endnu en gang har vi fået en lokal kvindelig kulturminister. Lad os se hvordan det går denne gang. Men lad os nu bare holde fugleskydningsselskabet som det er.

Som H. C. Andersen skrev om vores dejlige plet på jorden:

I Danmark er jeg født, der har jeg hjemme,

Der har jeg Rod, derfra min Verden gaaer.

Du danske Sprog, Du er min Moders Stemme,

Saa sødt velsignet Du mit Hjerte naaer.

Du danske friske Strand,

Hvor Oldtids Kjæmpegrave

Staae mellem Æblegaard og Humlehave,

Dig elsker jeg! — Danmark, mit Fædreland!

Tak for ordet